

NOTAT

23. maj 2022
Sag nr. 21/02179, 22/00194
og 21/01038

BEMÆRKNINGER TIL FORSLAG TIL BEKENDTGØRELSE OM VARETAGELSE AF NETVIRKSOMHEDSAKTIVITETER, BEKENDTGØRELSE OM NETVIRKSOMHEDERS INTERNE OVERVÅGNING, BEKENDTGØRELSE OM ENERGINETS PROGRAM FOR INTERN OVERVÅGNING, BEKENDTGØRELSE OM INDTÆGTSRAMMER FOR NETVIRKSOMHEDER OG BEKENDTGØRELSE OM IKRAFTTRÆDEN AF § 1, NR. 29-34, 45, 46, OG 61-63, I LOV NR. 2605 AF 28. DECEMBER 2021 OM ÆNDRING AF LOV OM ELFORSYNING OG FORSKELLIGE ANDRE LOVE

INDLEDNING

Dette notat indeholder Forsyningstilsynets bemærkninger til forslag til bekendtgørelse om varettagelse af netvirksomhedsaktiviteter, bekendtgørelse om netvirksomheders interne overvågning, bekendtgørelse om Energinets program for intern overvågning, bekendtgørelse om indtægtsrammer for netvirksomheder og bekendtgørelse om ikrafttræden af § 1, nr. 29-34, 45, 46, og 61-63, i lov nr. 2605 af 28. december 2021 om ændring af lov om elforsyning og forskellige andre love, som Energistyrelsen har hørt tilsynet m.fl. over den 25. april 2022.

Der henvises til Energistyrelsens j. nr. 2022-9489

FORSYNINGSTILSYNETS BEMÆRKNINGER

Bekendtgørelse om varettagelse af netvirksomhedsaktiviteter

Generelt:

Forsyningstilsynet anbefaler, at der i netvirksomhedsbekendtgørelsens kapitel 12 og bilag sondres imellem en transaktion og en aftale. Forsyningstilsynet anerkender, at begrebet "kontrolleret transaktion" anvendes i skatteretten, men det er samtidig Forsyningstilsynets vurdering, at det skaber forvirring, når det f.eks. af § 43, stk. 3, fremgår, at netvirksomheder skal lade transaktioner ledsage af et aftalebilag, fordi en transaktion ofte forstås som en handling, hvorved et aktiv overdrages, jf. f.eks. definitionen af en transaktion i hvidvasklovens § 2, nr. 10. Forsyningstilsynets forstår det således, at

FORSYNINGSTILSYNET
Torvegade 10
3300 Frederiksværk

Tlf. 4171 5400
post@forsyningstilsynet.dk
www.forsyningstilsynet.dk

det er selve aftalen, der skal ledsages af et aftalebilag, og det bør derfor præciseres i det nævnte eksempel og andre steder, som kan læses på samme måde.

Hvis Energistyrelsen vælger at fastholde den generelle brug af ordet "transaktion", bør det i § 2 defineres, hvad der menes med en transaktion i denne bekendtgørelses forstand.

En anvendelse af begrebet "aftale" i stedet for "transaktion" vil endvidere være i overensstemmelse med ordlyden i bemærkningerne til § 46, stk. 3, i lov om elforsyning.

Forsyningstilsynet opfordrer endvidere til at anvende begrebet "markedsmæssighed" i stedet for "armslængde", da det bringer bekendtgørelsens ordlyd i overensstemmelse med ordlyden i § 46, stk. 3, i lov om elforsyning, som omtaler "vurderingen af markedsmæssigheden...". Det samme gør sig gældende i bemærkningerne.

Ad § 2, nr. 11, litra b:

Forsyningstilsynet forstår det således, at *indirekte* også dækker over det forhold at en netvirksomhed ejer en dattervirksomhed og denne dattervirksomhed ejer kapitalandele i et selskab.

Forsyningstilsynet henviser i øvrigt til tilsynets supplerende bemærkninger til nyaffattelsen af § 46, stk. 3, i lov om elforsyning af 7. oktober 2021, hvor bl.a. fremgår:

Forsyningstilsynet har i praksis fortolket begrebet "interesseforbundne virksomheder" i § 46, stk. 1, i lov om elforsyning således, at bestemmelsen omfatter enhver interesse-relation, der skaber en økonomisk interesse for parterne til at aftale priser og vilkår, som indebærer overførsel af midler mellem parterne i strid med formål i lov om elforsyning, herunder prisreguleringens formål. Dette gælder uanset virksomhedernes formelle organisering, eventuelle selskabsrelationer, forskellige former for ejerskab eller interesserepræsentation. Det er derfor Forsyningstilsynets vurdering, at enhver ejerandel vil medføre, at der er tale om interesseforbundne virksomheder, som er omfattet af armslængdeprincippet.

Ad § 3:

Se bemærkningerne ovenfor til § 2, nr. 11, litra b.

Ad § 5, stk. 4:

I stk. 4 fastsættes en modifikation, hvorefter mindst to bestyrelsesmedlemmer ikke må deltage i en virksomhed, der opfylder tre tilsyneladende ligestillede betingelser i nr. 1-3 ("eller"). Dvs. hvis en af betingelserne er opfyldt, må mindst to bestyrelsesmedlemmer ikke deltage i virksomheden.

Da nr. 1 gentager et kriterium, som allerede er indeholdt i stk. 3, må stk. 4, efter formuleringen i høringsudkastet antages at skulle finde anvendelse i alle tilfælde, der er omfattet af stk. 3. Dette forhold mellem stk. 3 (et krav til alle bestyrelsesmedlemmer) og stk. 4 (et krav til mindst 2 bestyrelsesmedlemmer) er muligvis ikke tilsigtet.

Det kan overvejes i stedet at formulere stk. 4 sådan:

”Stk. 4. Mindst to medlemmer af netvirksomhedens bestyrelse må ikke direkte eller indirekte deltage i driften eller ledelsen af en virksomhed, jf. stk. 3, der

1) udfører opgaver for netvirksomheden, eller

2) direkte eller indirekte ejer andele eller deltager i en selskabsmæssigt forbundet kommerciel virksomhed, der er nævnt i stk. 3 eller i nr. 1.”

Ad § 5, stk. 5:

For så vidt angår tilføjelsen af *Personlige relationer* til bestemmelsen henviser Forsyningstilsynet til denne undersøgelse:

Undersøgelse af personsammenfald i netvirksomheder, elhandelsvirksomheder og virksomheder, der direkte eller indirekte ejer elhandelsvirksomheder af 7. oktober 2019.

Følgende fremgår bl.a. af undersøgelsen:

Undersøgelse af personsammenfald i netvirksomheder, elhandelsvirksomheder og virksomheder, der direkte eller indirekte ejer elhandelsvirksomheder af 7. oktober 2019 blev udarbejdet af Forsyningstilsynet for Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet som en del af en større konkurrenceanalyse af detailmarkedet for el, som ministeriet har igangsat. Formålet er at undersøge, om netvirksomhederne lever op til de gældende habilitetskrav og om de pågældende regler sikrer vandtætte skotter mellem monopolaktiviteter og konkurrenceudsatte aktiviteter. Undersøgelsen er mere specifikt foregået ved at afdække eventuelle personsammenfald i ledelsesposter i netvirksomheder og elhandelsvirksomheder, samt i virksomheder der direkte eller indirekte ejer elhandelsvirksomheder.

Ved ”indirekte” forstås direktionsmedlemmets eller den ledende medarbejders personlige forhold, eksempelvis om denne har en betydelig aktiepost i elproduktions- eller handelsvirksomheden eller om vedkommende på nogen måde har personlige relationer, der kan give ham eller hende indflydelse på elproduktions- eller elhandelsvirksomheder.

Den nærmere afgrænsning af ”personlige relationer” vil bero på en konkret vurdering i de konkrete tilfælde, og der er ikke muligt, at opliste en udtømmende liste herover. FSTS’ fremadrettede afgørelsespraksis vil udfylde forståelsen her.

Ad § 5, stk. 7:

Af bestemmelsen fremgår, at:

Dokumentationen og eventuelle opdateringer heraf skal endvidere fremsendes til Forsyningstilsynet, sammen med relevant internt materiale, eksempelvis interne direktionsinstrukser, som dokumentationen bygger på.

Der fremgår ikke en frist for, hvornår dokumentationen skal fremsendes, hvilket der efter Forsyningstilsynets vurdering bør være.

Ad § 7, stk. 6:

Det bør præciseres, at der skal afsættes tilstrækkelig tid til varetagelse af netvirksomhedens direktion, til at netvirksomheden reelt opretholdes som selvstændig virksomhed.

Ad § 10:

Der fremgår ikke en frist for, hvornår underretningen skal fremsendes, hvilket der efter Forsyningstilsynets vurdering bør være.

Ad § 12, stk. 3:

Der fremgår ikke en frist for, hvornår underretningen skal fremsendes, hvilket der efter Forsyningstilsynets vurdering bør være.

Ad kapitel 12 generelt:

Markedsmæssighedsbekendtgørelsen bør ophæves når nærværende bekendtgørelse træder i kraft.

Ad § 43, stk. 3:

Det bør præciseres i bestemmelsen, at aftalebilaget skal være udfærdiget på aftaletidspunktet.

Ad § 43, stk. 5:

Forsyningstilsynet finder ikke den foreslåede bagatelgrænse på 250.000 kr. hensigtsmæssig. Det er uklart hvorfor netop dette beløb er anvendt. En lavere bagatelgrænse kunne overvejes, da aftaler under dette beløb efter en konkret vurdering også vil kunne betegnes som væsentlige aftaler eller som aftaler der af andre årsager vil kunne begrunde et tilsyn.

Forsyningstilsynet finder endvidere at der er behov for en nærmere definition af, indenfor hvilken tidsmæssig periode aftalerne puljes.

Ad § 44, stk. 2:

Forsyningstilsynet foreslår at anvende udtrykket *markedsmæssighed* frem for *armslængdevurdering* således, at der konsekvent anvendes samme terminologi som i elforsyningsloven.

Ad § 45, stk. 2:

...hvis væsentlige forhold taler for anvendelse af en anden prisfastsættelsesmetode....

Forsyningstilsynet tolker *væsentlige forhold* således, at det f.eks. omfatter det forhold, at dokumentationen for den valgte metode er af en sådan karakter, at den ikke kan danne grundlag for en markedsmæssighedsvurdering.

Formuleringen af bestemmelsen kan give anledning til forskellige fortolkninger af, hvad der ligger i *væsentlige forhold* og der er risiko for, at bevisbyrden for disse *væsentlige forhold* kan blive tung at løfte.

Forsyningstilsynet opfordrer derfor til at *væsentlige* fjernes fra bestemmelsen.

Ad § 45, stk. 3:

Bekendtgørelsesudkastets § 45, stk. 3, fastslår, at Forsyningstilsynet skal udøve sit skøn inden for OECD's Transfer Pricing Guidelines samt Skatteforvaltningens juridiske vejledning.

Af lovbemærkningerne til § 46, stk. 3, i lov om elforsyning, fremgår:

”...

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil ved fastlæggelsen af de nærmere regler om armslængdeprincippet skulle fortolke begrebet markedsmæssighed i overensstemmelse med armslængdeprincippet i OECD's Transfer Pricing Guidelines.

Den foreslåede nyaffattelse vil herudover indebære, at Klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler, der nærmere regulerer Forsyningstilsynets skøn i forbindelse med fastsættelse af den markedsmæssige pris, der kan fastsættes i henhold til bestemmelsens stk. 2, såfremt markedsmæssigheden ikke findes godtgjort.

Forsyningstilsynet vil ved fastsættelsen af den markedsmæssige pris skulle udøve sit skøn inden for rammerne af OECD's Transfer Pricing Guidelines.

...”

Det fremgår således af bemærkningerne alene, at Forsyningstilsynet vil fastsættelsen af den markedsmæssige pris skal udøve sit skøn inden for rammerne af OECD's Transfer Pricing Guidelines. På den baggrund finder Forsyningstilsynet det betænkeligt, at det af forslaget til bekendtgørelsens § 45, stk. 3, fremgår, at skønnet også skal udøves inden for Skatteforvaltningens juridiske vejledning.

Forsyningstilsynet finder henvisningen betænkelig, fordi den vurderes at være i strid med Forsyningstilsynets uafhængighed, som er sikret ved blandt andet § 2, stk. 2, i lov om Forsyningstilsynet, hvor det fremgår, at:

”Stk. 2. Forsyningstilsynet og Forsyningstilsynets direktør og personale er uafhængigt og kan ikke modtage eller søge instruktion fra andre.”

Ved i bekendtgørelsen at fastsætte, at Forsyningstilsynet – som en uafhængig myndighed – skal underordne sig, hvordan Skatteforvaltningen opfatter gældende praksis, vil Forsyningstilsynets uafhængighed blive tilsidesat, idet tilsynet således bliver underlagt en myndighed, som ikke er uafhængig af det politiske system. Opmærksomheden henledes endvidere på, at det af indledningen til Den juridiske vejledning fremgår, at den *”giver udtryk for Skatteforvaltningens opfattelse af gældende praksis og er bindende for Skatteforvaltningens medarbejdere.”*

Forsyningstilsynet skal på ovennævnte baggrund opfordre til, at der i bekendtgørelsens § 45, stk. 3, alene henvises til OECD's Transfer Pricing Guidelines.

Ad § 46, stk.2:

"Dokumentationen anses for åbenlys mangelfuld hvis netvirksomheden *meget* groft til-sidesætter dokumentationspligten..."
Forsyningstilsynet finder, at meget bør slettes.

Ad § 47, stk. 2:

Forsyningstilsynet forslår, at bestemmelsen formuleres på følgende måde for at være i overensstemmelse med ordlyden af andre bekendtgørelser udstedt i medfør af elforsyningsloven:
"Netvirksomheden skal indsende oversigten, jf. stk. 1, til Forsyningstilsynet digitalt via et online indsendelsessystem."

Ad § 48:

Forsyningstilsynet finder, at det bør præciseres, hvor på hjemmesiden oversigten offentliggøres, således at det sikres at denne let vil kunne ses/fremfindes af besøgende på hjemmesiden, ligesom det bør oplyses, hvor længe oversigten skal være offentliggjort.

Ad bilag 2:

Generelt:

Der er fejl i nummerering.

Ad B, nr. 1:

Forsyningstilsynet finder, at der også er behov for en kort beskrivelse af indholdet af den anvendte metode.

Forsyningstilsynet foreslår følgende formulering:

Angiv den eller de prisfastsættelsesmetoder, som netvirksomheden har anvendt til sikring af aftalens markedsmæssighed, *samt en kort beskrivelse af indholdet af den anvendte metode eksempelvis sammenlignelig pris og kontraktforhold eller sammenlignelige avancer på salg.*

Ad bilag 3, nr. 3:

Det bør præciseres, at der her er tale om, at der skal vedlægges en kopi af aftaler frem for transaktioner. Der henvises til kommentarerne under punktet, Generelt.

Bekendtgørelse om netvirksomheders interne overvågning

Ad § 7, stk. 2:

"En netvirksomhed, der har 100.000 tilsluttede elkunder eller mere"

Det bør præciseres om der her er tiltænkt samme definition som § 2, stk. 2: *"der alene eller sammen med en eller flere andre netvirksomheder, som den eller de samme fysiske eller juridiske person eller personer udøver kontrol over,..."*

Ad § 8:

Det bør præciseres, hvad der ligger i "relevant faglig indsigt" i netvirksomhedsdrift?
Kan det eksemplificeres?

Ad bilag 1, nr. 3 og bilag 2, nr. 2

Der er behov for en nærmere præcisering/eksemplificering af, hvad der ligger i *tilstrækkelig viden*.

Bekendtgørelse om Energinets program for intern overvågning

Forsyningstilsynet har ingen bemærkninger.

Bekendtgørelse om indtægtsrammer for netvirksomheder

Leveringskvalitet (§§ 16-20 + § 56)

Ad § 16, stk. 1

Forsyningstilsynet bemærker, at det af bestemmelsen fremgår, at der skal fastsættes et VoLL-estimat, som omfatter *uvarslet* afbrud.

Det er Forsyningstilsynet vurdering, at det vil være mere retvisende at fastsætte et samlet VoLL-estimat, dvs. at VoLL estimatet for eksempelvis varslet og uvarslet afbrud vil være det samme. Det skyldes, at VoLL vedrører forbrugernes betalingsvillighed ved at undgå et afbrud. Det må derfor forventes, at forbrugerne ikke bekymrer sig, om hvad der har forårsaget afbruddet. Derfor vil det være mere restvisende, at justerer den ikke-leveret energi for diverse afbrudstyper, som der gøres i § 17, stk. 8.

Forsyningstilsynet foreslår derfor, at bestemmelsen ændres til:

Forsyningstilsynet fastsætter og offentliggør, i året forud for påbegyndelse af en reguleringsperiode, et estimat for elkundernes omkostninger i forbindelse med afbrud. Estimatet i kr. pr. kWh.

Ad § 17, stk. 3

Forsyningstilsynet bemærker, at netvirksomhedernes forrentningsramme som en andel af indtægtsrammen kan variere fra netvirksomhed til netvirksomhed. Det skyldes, at aktiver anskaffet før 2018 forrentes med den historiske forrentningssats, mens de resterende aktiver forrentes med WACC'en. Den historiske forrentningssats kan imidlertid være lav for nogle netvirksomheder, og for enkelte netvirksomheder er den 0 pct.

Det er Forsyningstilsynets forståelse, at 25 pct. af forrentningsrammen er anvendt som loftet for justeringen, da en højere leveringskvalitet kan retfærdiggøre en højere forrentningsramme. Forsyningstilsynet bemærker dog, at det kan være u hensigtsmæssigt at anvende 25 pct. af forrentningsrammen som loft for justeringen af leveringskvalitet, da dette vil ramme netvirksomhederne forskelligt og dermed også forbrugerne. Dette sikrer derfor ikke nødvendigvis et samfundsøkonomisk optimalt niveau af leveringskvaliteten på tværs af netområder.

Forsyningstilsynet anbefaler, at Energistyrelsen anvender 5 pct. af indtægtsrammen, da dette samlet set svarer til et loft på 25 pct. af forrentningsrammen.

AD § 17, stk. 5 og § 18, stk. 3

Forsyningstilsynet bemærker, at metoden for beregningen af normen lægger op til, at hver netvirksomhed får beregnet en individuel norm. Dette kan indebære, at hvis der er to netvirksomheder, som leverer den samme leveringskvalitet, vil den ene netvirksomhed få et tillæg, mens den anden netvirksomhed vil få et fradrag. Det skyldes udelukkende, at de to netvirksomheder har haft forskellig historisk leveringskvalitet, og derfor har fået beregnet to forskellige normer. Forsyningstilsynet vurderer, at en leveringskvalitetsmodel bør stille netvirksomhederne lige.

Forsyningstilsynet bemærker desuden, at inden for økonomi og regulering har man et begreb, der kaldes for "ratchet effect". Ratchet effect er, at virksomhederne er tilbageholdende med at effektivisere, da de forventer, at dette vil resultere i et hårdere krav i næste reguleringsperiode.

Hvis normen beregnes for hver enkelt netvirksomheds ikke-leveret energi i foregående reguleringsperiode, kan reguleringen give incitament til at forværre leveringskvalitet. Dermed får netvirksomhederne beregnet en højere norm i den efterfølgende reguleringsperiode. Dette kan resultere i, at reguleringen giver incitament til, at leveringskvaliteten er lavere end, hvad der er samfundsøkonomisk optimalt.

Forsyningstilsynet anbefaler derfor som første prioritet, at normen allerede ved overgangen fastsættes som et gennemsnit for hele branchen, som evt. kan vægtes med netvirksomhedernes kilometer kabel og/eller antal forbrugere. Dette vil være tilsvarende metoden som i dag anvendes ved fastsættelse af mål for afbrudsstatistik. Dette vil stille selskaberne lige fra starten og fjerne risikoen for ratchet effekt.

Ønsker man ikke dette anbefaler Forsyningstilsynet subsidiært, at alle selskaber i forbindelse med første recalibrering får branchens gennemsnitlige norm. Derved stilles selskaberne lige efter recalibreringen, og risikoen for ratchet effekt fjernes.

Ønsker man heller ikke dette, kan man ved recalibreringen fastholde det enkelte selskabs oprindeligt fastsatte norm. Derved stilles selskaberne ikke lige, men risikoen for ratchet effekt fjernes.

Det bemærkes, at da alle selskaber stilles over for VoLL, vil alle ovenstående modeller give tilskyndelse til at vælge en leveringskvalitet med en marginalomkostning svarende til VoLL. Hvis der derimod recalibreres på baggrund af leveringskvaliteten i første reguleringsperiode, er der risiko for, at selskaberne pga. ratchet effekten ikke vælger en leveringskvalitet, der afspejler en marginalomkostning svarende til VoLL.

Forsyningstilsynet bemærker desuden, at det er uklart, hvornår normen for reguleringsperioden skal beregnes. Det er Forsyningstilsynets forståelse, at den skal beregnes i reguleringsperiodens første år i forbindelse med afgørelse om 1-årig justering af indtægtsrammen.

Ad § 17, stk. 9

Forsyningstilsynet bemærker, at denne bestemmelse giver netvirksomheden mulighed for at indsende et detaljeret datagrundlag med henblik på at opgøre ikke-leveret energi. Med formuleringen i stk. 9, finder Forsyningstilsynet dog, at der er imidlertid synes at være en risiko for, at netvirksomhederne kan spekulere i, hvilket datasæt, der giver det mest gunstige resultat for den enkelte netvirksomhed med henblik på fastsættelse af den individuelle norm.

Forsyningstilsynet anbefaler derfor, at denne bestemmelse præciseres, således at netvirksomhederne er forpligtet til at indsende data, hvis de har det relevante datagrundlag. Forsyningstilsynet har forståelse for, at nogle netvirksomheder ikke har datagrundlaget, og derfor skal det kun gælde for netvirksomheder, som har data tilgængeligt.

Ad 18, stk. 1

Forsyningstilsynet bemærker, at det bør fremgå, at det er Forsyningstilsynet, som fastsætter korrektionsfaktoren.

Ad § 18, stk. 4

Det er Forsyningstilsynets forståelse af denne bestemmelse, at hvis en netvirksomhed har 100 forbrugere med 4 afbrud, vil disse blive vægtet med en faktor 2, så det vil svare til, at netvirksomheden har 200 forbrugere med 4 afbrud.

Forsyningstilsynet bemærker, at bestemmelsen lægger op til en høj vækst i vægtningen af afbrud, hvis en forbruger oplever mere end tre afbrud. Dette er ikke nødvendigvis afspejlet i forbrugernes oplevet kvalitet i levering. Eksempelvis hvis en forbruger det første år er blevet afbrudt tre gange og fire gange det næste år, så vil forbrugeren det første år blive vægtet med en faktor 1 og det andet år en faktor 2. Det må derfor forventes, at forskellen i forbrugerens oplevet kvalitet mellem 3 og 4 afbrud antages at være forskellen i den ændrede vægt fra 1 til 2.

Det er Forsyningstilsynets umiddelbare vurdering, at ét længerevarende afbrud kan være mindst ligeså omkostningsfuldt for en forbruger som eksempelvis fire mindre afbrud. Det bemærkes, at i den nuværende model skelnes der på enkeltkundeniveau mellem hyppighed og varighed af et afbrud. Det vil sige, at ligeledes hvis en andel af netvirksomhedens forbruger samlet set har haft over X minutters afbrud, vil netvirksomheden få et fradrag, såfremt det overstiger tærskelværdien for hvor stor en andel af netvirksomhedernes forbruger kan have over X minutters afbrud.

Forsyningstilsynet anbefaler, på baggrund af ovenstående, at det er Forsyningstilsynet, som skal fastsætte faktoren.

Det må forventes, at VoLL-studiet vil give en indikation på, hvor stor en ulempe et afbrud vil have relativt til, hvor mange afbrud en forbruger oplever. Det er vores formodning, at desto flere afbrud man oplever i løbet af et år desto større er ens betalingsvilighed for at undgå et afbrud.

Det bemærkes, at inden for økonomisk teori har man et begreb, der kaldes lov om faldende marginalnytte. Faldende marginal nytte er, at desto mere man har af en vare i forvejen, desto mindre vil nyften være af at forbruge en ekstra enhed af varen. Det vil i forbindelse med afbrud indebære, at hvis man oplever relativt mange afbrud i løbet af et år, vil nyften af at få ét mindre afbrud være større end, hvis man oplever relativt få afbrud.

Forsyningstilsynet bemærker desuden, at marginalværdien, der lægges op til i den nuværende bestemmelsen, indebærer en markant stigning, såfremt forbrugere oplever mere end tre afbrud, og dette afspejler ikke VoLL-estimatet, hvor der antages en konstant marginalnytte uanset, hvor mange afbrud en forbruger oplever.

Ad § 19

Forsyningstilsynet bemærker, at der bør fremgå om alle elementerne i metode 1 giver et samfundsøkonomisk optimalt niveau af leveringskvalitet.

Det er Forsyningstilsynets forståelse af § 19, at Forsyningstilsynet primært skal evaluere ILE og om der skal være en eventuel opdeling af forskellige elkundegrupper. Det er Forsyningstilsynets umiddelbare vurdering, at hvis ILE bliver opdelt i forskellige elkundegrupper, vil det også give anledning til, at VoLL skal opdeles i forskellige elkundegrupper for at sikre de rette incitamenter. Desuden bør vægten for afbrud som følge af tredjepart og metoden for leveringskvalitet på enkeltkundeniveau evalueres.

Ad § 56, stk. 6

Forsyningstilsynet bemærker, at det er uklart, om der med *reguleringsår*, menes det år som afbruddet er opstået i eller det år hvor leveringskvaliteten udmøntes i. Det er umiddelbart Forsyningstilsynets forståelse, at der med reguleringsår menes det år afbruddet opstår i. Dette vil dog indebære, at netvirksomhederne ikke vil blive vurderet på deres leveringskvalitet i 2021. Det skyldes, at Forsyningstilsynet, eksempelvis i år, vil modtage afbrudsstatistik for 2021, som vil blive udmøntet på indtægtsrammerne for

2023. Dette vurderer Forsyningstilsynet ikke er hensigtsmæssigt, da forbrugerne ikke vil blive kompenseret for den gene et afbrud måtte have i 2021.

Forsyningstilsynet vurderer derfor, at bestemmelsen også bør omfatte reguleringsåret 2021.

Det er desuden Forsyningstilsynets forståelse, at Forsyningstilsynet ikke skal beregne nye mål for leveringskvalitet for anden reguleringsperiode.

Ad Metode 1

Forsyningstilsynet bemærker, at ligningen for beregningen af den samlede justering er angivet som

$$\text{Justering}_i = Q_i \times (1 + \alpha_i)$$

I § 17, stk. 3 fremgår det, at justeringen maksimalt kan udgøre 25 pct. af forrentningsrammen. Forsyningstilsynet anbefaler derfor, at ligningen ændres til

$$\text{Justering}_i = \min/\max\{\text{loft}; Q_i \times (1 + \alpha_i)\}$$

Således, at loftet fremgår af ligningen og der derfor er en 1-til-1 sammenhæng til §§ 16-18.

Differenceregler

Ad § 59, stk. 4, nr. 1

Forsyningstilsynet mener, at netvirksomhederne ikke skal have yderligere mulighed for at afvige fra differenceloftet på 25 pct. som følge af eksogene forhold. En ændring af differenceloftet vil være u hensigtsmæssig. Der bør være én fælles sats for alle netvirksomheder på 25 pct. Eventuelle afvigelser fra differencesaldoen bør alene være undtagelsesvist f.eks., hvis en afgørelse bliver genoptaget og omgjort, jf. § 49, stk. 9, og § 59, stk. 6, i høringsudkastet.

Hensigten med lovgivningen må være, at netvirksomhederne så vidt muligt tilstræber at ramme deres indtægtsramme. I praksis er der dog en usikkerhed, hvorfor netvirksomhederne tildeles en buffer, således at de kan håndtere denne usikkerhed.

Det er således ikke hensigten at netvirksomhederne mere eller mindre konsekvent opkræver 25 pct. over deres indtægtsramme og dermed i praksis fratager sig selv den nødvendige buffer.

Hertil bemærker Forsyningstilsynet, at netvirksomhederne bør tilstræbe at opkræve sin indtægtsramme så præcist som muligt (0 pct. over sin indtægtsramme). Reglen med en buffer på 25 pct. bør netop være af hensyn til, at netvirksomheden kan have vanskeligt ved at ligge præcis på sin indtægtsramme som følge af f.eks. eksogene forhold.

Såfremt reglen fastholdes, mener Forsyningstilsynet dog, at reglen er administrerbar. Endvidere mener Forsyningstilsynet, at såfremt Energistyrelsen fastholder reglen i sin nuværende form, er det vigtigt, at den fortsat er begrænset til 2021 og 2022 for at undgå u hensigtsmæssige adfærd på sigt.

Ad § 49, stk. 9 og § 59, stk. 6

Forsyningstilsynet bemærker, at det er Forsyningstilsynet, der vurderer hvorvidt en afgørelse om indtægtsrammen og differencesaldoen skal omgøres og træffer afgørelser, som ændrer en tidligere afgørelse, som der refereres til i § 49, stk. 9, og § 59, stk. 6.

Forsyningstilsynet bemærker, at sidste sætning bør forenkles eller opdeles i to. Forsyningstilsynet foreslår, at følgende ændres:

”, eller længere, såfremt en opkrævning af differencesaldoen i reguleringsåret, i hvilket Forsyningstilsynet træffer den fornyede afgørelse, ikke er muligt på grund af varslingsperioden for tarifændringer, eller såfremt Forsyningstilsynet vurderer, at en opkrævning af differencesaldoen i reguleringsåret, i hvilket Forsyningstilsynet træffer den fornyede afgørelse, vil medføre en væsentlig stigning i tarifferne.”

Vi foreslår, at ovenstående ændres til følgende:

”. Forsyningstilsynet kan forlænge perioden, hvor 1. og 2. pkt. finder anvendelse, såfremt en opkrævning af differencesaldoen i reguleringsåret, i hvilket Forsyningstilsynet træffer den fornyede afgørelse, ikke er muligt på grund af varslingsperioden for tarifændringer, eller såfremt Forsyningstilsynet vurderer, at en opkrævning af differencesaldoen i reguleringsåret, i hvilket Forsyningstilsynet træffer den fornyede afgørelse, vil medføre en væsentlig stigning i tarifferne.”

Bekendtgørelse om ikrafttræden af § 1, nr. 29-34, 45, 46, og 61-63, i lov nr. 2605 af 28. december 2021 om ændring af lov om elforsyning og forskellige andre love

Forsyningstilsynet har ingen bemærkninger.

Med venlig hilsen

Jon Trap Jespersen
Kontorchef